

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága felperesnek dr.Barva Attila jogi előadó által képviselt Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata miskolci (Városház tér 8.) székhelyű alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon folyt perében a 2007. március 6. napján meghozott 12.K.22.254/2007/7. számú jogerős ítélet ellen a felperes részéről hatályosan Kfv.5. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.22.254/2007/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Legfelsőbb Bíróság a pártfogó ügyvéd munkadíját 10.000 (tízezer) forintban állapítja meg, melyet az állam visel. Megkeresi egyúttal a Legfelsőbb Bíróság Költségvetési és Ellátási Főosztályát a díj kifizetésére.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes férje 2005. december 9-én elhunyt. A felperes az elhunytat végakarátának megfelelően koporsós temetésben részesítette, mert az elhunyt kikötötte, hogy elhalálozása esetében nem akar hamvasztásos temetést. Az elhunyt illő eltemettetésével járó költségek meghaladták a 300.000 forintot, melyet a felperes kölcsönökből fizetett. A felperes az elsőfokú hatósághoz intézett kérelmében temetési segély megállapítását kérte. Előadta, hogy nyugdíjas, nyugdíja 32.379 forintot tesz ki, ezért a segélyre rászorul. Az elsőfokú hatóság a felperes részére 10.000 (tízezer) forint temetési segélyt állapított meg. Ezt a döntést az alperes III-75/95.167-3/2006. számú 2006-ban hozott határozatával helybenhagyta. Döntése a Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzatának a szociális ellátásokról és a lakbér támogatás helyi szabályairól szóló 19/2003.(V.12.) számú rendelet (a továbbiakban: R.)

rendelkezésein alapult. A határozat szerint Miskolc településen a legolcsóbb temetkezési forma a hamvasztás, ennek összege ÁFA-val növelt összegben sem éri el az 50.000 forintot, ezért a felperes 10.000 forint temetési segélyre jogosult.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben kérte annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését. Segély igényének összegét az általa igazolt temetési költség 20 %-ában jelölte meg. A megyei bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az alperes a jogszabályoknak megfelelően eljárva határozta meg a temetési segély összegét. Rámutatott a megyei bíróság arra is, hogy a temetési segély egy olyan támogatási forma, mely a létfenntartásukban veszélyeztetettek támogatását célozza meg. Ez azonban nem jelentheti azt, hogy az igénylő által akár vagyoni, jövedelmi viszonyait jóval meghaladóan vállalt temetési költségeit támogassa, azt finanszírozza.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezése mellett elsődlegesen az eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró közigazgatási szervek új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára kötelezését, harmadlagosan az alperes kötelezését a módosított kereseti kérelemben foglalt temetési segély összegének megfizetésére kérte. Előadta, hogy az alperes a perben a legolcsóbb köztemetés költségeit igazolta döntése jogszerűsége alapjaként, azonban ez nem egyezik meg a helyben szokásos legolcsóbb temetés fogalmával. Tévesen fogadta el a megyei bíróság azonosnak a helyben szokásos legolcsóbb köztemetés fogalmát a hamvasztásos köztemetés fogalmával, egyúttal az annak igazolására bemutatott alperesi számlát is. Jogszabálysértésként a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szoc.tv.) 46. §-ának /3/ bekezdését és a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Szoc.tv. 46. §-ának /3/ bekezdése értelmében a temetési segély összege nem lehet kevesebb a helyben szokásos legolcsóbb temetés költségének 10 %-ánál, de elérheti annak teljes összegét, ha a temetési költségek viselése a kérelmezőnek vagy családjának a létfenntartását veszélyezteti. A szoc. törvény felhatalmazása alapján hozott R. 18. §-a /1/ bekezdése értelmében az a személy, aki meghalt személy eltemettetéséről gondoskodott annak ellenére, hogy arra nem volt köteles, vagy tartásra köteles hozzátartozó volt ugyan, de a temetési költségek viselése a saját, illetve a családja létfenntartását veszélyezteti - a temetés követő egy éven belül -

temetési segélyt igényelhet. Az R. 2. számú mellékletében található a támogatási forma mértékét meghatározó táblázat szerint azoknak, akiknek az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 101. és 150 %-a között van az egy főre jutó havi nettó jövedelme, 10.000 forint segély adható. A felperes nem vitásan ebbe a kategóriába tartozik.

A felperes felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy az elhunytat a végakaratainak megfelelően temette el, aki elhalálozása esetében nem akart hamvasztásos temetést. A segéllyel kapcsolatos eljárás során az alperes a hamvasztásos temetés költségeit vette figyelembe. Nem evidens azonban egyáltalán az, hogy a helyben szokásos temetési forma az a hamvasztásos temetés volna. Az ilyen temetés jelen ügyben az elhunyt kegyeletét is sérti, mert ez a helyzet olyan, mintha az eljáró szerv kikényszerítené, hogy az általa választott, viszont az elhunyt érdekeivel ellentétes temetési formát kellene mindenkinek alkalmazni, függetlenül faji, nemi és vallási felekezetének figyelembevételétől. Rámutatott a felülvizsgálati kérelem arra, hogy a koporsós és az urnás temetésre vonatkozó előírások lényegesen eltérnek mind munkafolyamatok, mind kivitelezésének és az ezzel kapcsolatos ellenszolgáltatások kiszabásának tekintetében, így mindkét temetési formánál más-más szabályok betartásához van kötve a temetkezési szolgáltatásnyújtó személy. Ezek a kifogások a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint azért alaptalanok, mert a helyben szokásos legolcsóbb temetés fogalma nem azonos a helyben leggyakrabban alkalmazott temetéssel, valamint azzal sincs összefüggésben, hogy mi volt az elhunyt végakarata. Az a körülmény, hogy a temetés költségei a Szocvtv. értelmében elérheti annak teljes összegét is, nem jelenti azt, hogy a temetés teljes összegét volna köteles temetési segélyként az alperes megfizetni a felperesnek. Az R-ben található korlátozó rendelkezés ezért nem ellentétes a Szocvtv. szabályaival.

A Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság ítéletét kellően megindokoltnak tartotta, ugyanis jelen ügyben az alperes által igazolt 50.000 forint hamvasztási temetési költséggel szemben, ettől eltérő költségre vonatkozóan bizonyítékot a felperes nem terjesztett elő.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pártfogó ügyvéd díját a 7/2002.(III.30.) IM rendelet szerint az állam viseli (6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a).

Az alperesnek a Pp. 79. § /1/ bekezdése szerint felszámítható felülvizsgálati költsége az ügyben nem merült fel.

Budapest, 2008. április 26.

**Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, Dr.Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok